

PILGRIMSVANDRING PÅ LANDERYDS KYRKOGRÅRD

Svenska kyrkan
LANDERYDS FÖRSAMLING

Runstenen

En runsten som berättar om en resa, skulle tro att den till en del var en fotvandring, Tjälve som var från Landeryd kom till den danske kungen Knut den store och var med i hans fälttåg till England, för dryga tusen år sedan - år 1015. Kanske döptes han här i den gamla kyrkan. Vi ser en runsten med ett kors, vi vet alltså att här har funnits människor som vandrat och rest och som varit kristna. Det är den äldsta korsmärkta stenen här vid Landeryds kyrka.

Vi är pilgrimer, vandrare och resenärer, på livets vandring på väg mot evigheten.

Liksom en gång patriarken Abraham får vi våra uppbrottsorder, våra kallelser "Gå ut ur ditt land...till det land som jag ska visa dig"

(1 Mos 12:1)

Jesus blir också en vandringsman, han vandrar också den inre vandringen i samspråk med sin Far, ofta i ensamhet på berget, i öknen eller i örtagården. Jesus går också den yttre vandringen, för att möta människor på vägen, som blir sedda av honom. Jesus går också sin vandring till vägs ände, till korset. Men hur tung eller korsmärkt än stenen är så förmår den inte stänga honom inne.

Bön: Gud följ oss på vår vandring idag och genom livet. Hjälp oss att lyssna efter din kallelse. Herre visa mig din väg och gör mig villig att vandra den.

Runsten med inskrift från 100-talet e.Kr.

Väring reste stenen efter Tjälve, sin broder, en ung man, som var med Knut.

Inskriftens avslutning skall troligen uppfattas så att Tjälve har tjänstgjort i Knut den stores tingalid i England en tid. Tingalid var benämningen på kungens hird. Knut tog makten i England år 1018.

Muren

Det är muren som skyddar och gör kyrkogården till en gård, ett omslutet hem för alla levande, och för de döda som vilar här.

Då kan vi se en mur som något positivt, en bild för hur Gud omsluter oss.

Du omsluter mig på alla sidor och håller mig i din hand, Psaltaren 139.

Men vi kan också tänka på världens och livets alla murar som utestänger och hindrar. Murar som byggts av rädsla eller i vantröste att de skulle skydda oss. Murar som man vill bygga därför att man inte vågar tro på den Gud som skyddar och omsluter oss med sin kärlek och omsorg.

Psalm 289: Och ändå är det murar oss emellan och genom gallren ser vi på varann. Vårt fängelse är byggt av rädslans stenar. Vår fångdräkt är vårt eget knutna jag. Guds kärlek är som stranden och som gräset, är vind och vidd och ett oändligt hem.

Eken

Författaren Artur Lundqvist skriver:

Trädet drivs av en vilja som finns inom det, en vilja som är trädet, en vilja till växt, en vilja till sin egen högsta fullbordan som träd. Inte till skönhet eller makt eller någonting annat.

Det är ekens vilja, vilken är din vilja? Vad vill du, vad längtar du efter?

Eken är kungens träd, under lång tid ett träd som skulle användas till den svenska örlogsflottan. Här hos oss kan trädet få påminna oss om Kristus konungen som vann sin seger på korsets träd

Psalm 456: "Höga kors, du enda ädla bland de träd som vuxit här. Fast du ej bär blad och blommor, intet träd din like är. Ljuva stam med ljuva grenar, som den ljuva bördan bär"

Bön: Gud du som ville mitt liv och som vill att jag ska växa mig stark som en ek, fast rotad i din vilja. Låt mitt liv nå sin högsta fullbordan som just den din vilja har skapat mig till att bli. Tack för din godhet som omsluter mig varje dag som ett trädvalv och ger mig allt vad jag behöver. Tack för Kristus konungen i mitt liv och korsets träd som försonar allt. Amen.

Ekovandringen 2015

Denna ek planterades här inför Ekovandringen 2015. Kyrkan ville göra det möjligt för var och en att uttrycka sig, göra sin röst hörd och sända uppmaningar till ledarna på toppmötet. Därför gjordes en ekumenisk pilgrimsvandring som knöt samman Sverige och Finland med en internationell pilgrimsvandring till klimatmötet i Paris inom ramen för det nationella projektet Act Now for Climate Justice. Vandringen gick från Uppsala till Lund och därifrån vidare till klimatmötet i Paris.

Trädet i asklunden

Ett träd är en fantastisk bild för Guds godhet, den överflödande rikedomen i Guds eget väsen. Det är ett eget ekosystem och det brer ut sina skuggande grenar över oss och ger människor och djur av sina gåvor, hem, föda och värme.

Trädet med sina gyllene löv som solen kan glittra i.

Dikt "Solen" av Hans-Erik Lindström:

Du vänder Din guldgula skiva mot mitt ansikte.
Du lyser upp mitt mörker och värmer det frusna inom mig. Det som
var dött, ger Du liv igen; Du levande låga på himmelens fäste.

Bön: Gud, du som vet vad jag heter och som har skrivit upp mitt
namn i Livets bok, när jag döptes. Gud du som låter uppståndelsens
sol lysa på mig. Gud, du som låter mig vila under dina vingars skugga,
under trädets krona. Ge mig liv av ditt liv, ljus av ditt ljus, in i mitt liv
nu och en dag i evigheten hos dig.

*Askträd i fritt smide med mässingslöv tillverkat av Asp & Karlssons
smidesverkstad, Skänninge, Stefan & Johannes Asp 2013.*

Skeppet

Ett skepp som en bild för livets resa på tidens hav.

Vänder jag mig om ser jag kyrkan. En kyrkas inre rum brukar kallas långskeppet. Den rymmer människor som färdas i kyrkans skepp över tidens oroliga hav till evigheten. Landgången till detta skepp är dopet. Vi färdas tillsammans i detta skepp, i kyrkans riktning mot öster, där går solen upp och vi möter den uppståndne Kristus, rättfärdighetens sol, det nya livet i evighetens hamn.

Psalm 256:3: Var inte rädd. Det finns en mörklagd hamn, du ser den inte nu, men färdas dit. En dag skall du bekänna högt hans namn, hans kärleks frid som ingenting begär.

Farkost. Skulptör: Thomas Qvarsebo. Gåva till församlingen av makarna Olga och Vallentin Karlsson och Fru Tora Axelsson 1989.

Korset

Korset är räddningens heliga tecken. Hoppets tecken, därför att det är tomt och vi får tro på Jesu Kristi uppståndelse och alla kristnas uppståndelse. Här är det rest som ett tecken för oss

Stanna gärna upp i en bön för alla lidande människor, be att korsets armar ska sträckas ut över dem, be för att människor ska få kraft att kämpa för det som är gott.

Psalm 189:7: Ditt kors skall skina för min blick, när sist jag somnar in, o Herre Jesus Krist. Då viker natten, morgon bräcker klar. I liv, i död bliv, Herre, hos mig kvar.

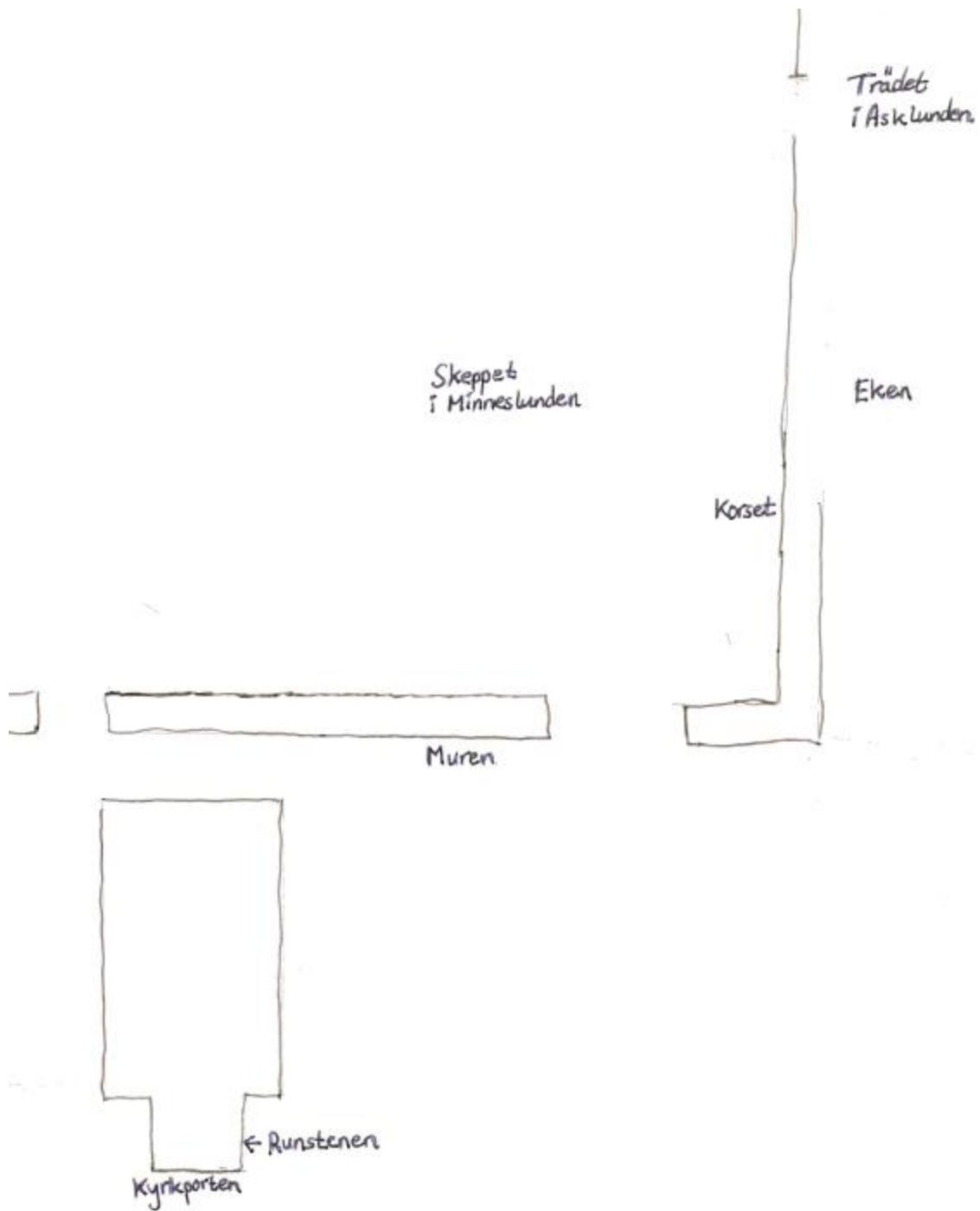
Kyrkporten

En port som man kan öppna och gå in genom. Den öppnar mot vår helgedom. En kyrkobyggnad som är fylld av symboler som talar om livets seger över döden. Ja inte en enda sten hade lagts för att bygga kyrkan om inte bygdens människor trott att döden var besegrad genom Jesu Kristi död och uppståndelse.

Han öppnar porten. Ja en dag ska porten till Guds rike slutligen öppnas för oss.

Psalm 223:1: Jag vet en port som öppen står där från de gyllne salar en klarhet som från korset går om Kristi kärlek talar. O djup av nåd, min Gud, hos dig, att porten öppen står för mig, för mig, för mig, står öppen ock för mig!

Text: Annika Johansson, 2018

Foto på framsidan: Elisabet Olofsson

Foton i vandringen: Annika Johansson